

matti kalevi

MITÄ
RAHALLA SAA

Mitä rahalla saa

Kirjoittaja Matti Kalevi

Päällys ja taitto: BoD - Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-498-663-2

I. luku

Vanhan toimitusjohtajan sairastuminen muuttaa kaiken

Rakennusliike Merilä Oy:n toimistossa on hermostunut tunnelma. Yhtiön pääomistaja ja toimitusjohtaja on loukkaantunut tapaturmaisesti pankinjohtaja Tuunaisen kesämökillä ja joutunut sairaalaan. Henkilökunta odottaa toimitusjohtajan poikaa tulevaksi hätäkokoukseen.

- Jyrki Merilä näyttää olevan myöhässä. Antero Vaarala sanoo ja naputtelee pitkästyneenä kynällä pöydän kantta.

- Ehkä hän on mennyt katsomaan Valtteria sairaalaan.
- Ehkäpä...
- Ahaa, sieltä hän nyt viimein taitaa tullakin.

- Hei! olen vähän myöhässä... onko teillä kahvia?

- Käypäs Sari hakemassa Jyrki Merilälle kahvia.
- Vähän kylmää tämä kahvi, mutta siinähan tuo menettelee, Jyrki sanoo maistettuaan

Aletaan vaan pitää se kokous.

Jyrki Merilä istuu pöydän ääreen, hämmentelee kahvikuppia ja katsoo odottavasti Vaaralaan.

Vaarala nousee seisomaan ja aloittaa...

- Tervetuloa tähän hallituksen hätäkokoukseen käsittelemään yhtiön nykytilaa. Valtteri Merilän äkillisesti sairastuttua yhtiön hallintoa ja toimintaa on muuttuneessa tilanteessa syytä käsitellä pikaisesti. Ehkä minä hallituksenvarapuheenjohtajana toimin puheenjohtajana tässä kokouksessa ja Sari Latvala sihteerinä ... Sopiiko se Jyrki Merilälle?

- Sopi!
- Hyvä . aletaan!
- Kuten kaikki tiedämme viime sunnuntaina Valtteri Merilä sai vaikean

päävamma ja aivoinfarktin pankinjohtaja Tuunaisen kesämökillä ja hän on edelleen kriittisessä tilassa. Kaikki merkittävät päätökset Valtteri Merilä on tehnyt aina itse, mutta nyt hänen poissa ollessaan on meidän muiden päätettävä monista käytännönkysymyksistä. Meidän on annettava toimitusjohtajan valtuudet, joko Jyrki Merilälle, tai jollekin muulle tehtävään sopivalle henkilölle... Jyrki Merilä sinulla on puheenvuoro!

- Minä kävin aamupäivällä sairaalassa ja tilannehan on isän kohdalla sellainen ettei hänestä ole enää yrityksen johtoon. Tai sanotaanko ettei ainakaan pitkään aikaan. Isä ei ollut tajuissaan, mutta keskustelin hoitavan lääkärin kanssa hänen tilastaan. Isä on joskus hereillä ja muistaa joitakin vanhoja asioita, mutta nykypäivästä hän on täysin ulkona. Mietin tänne tullessani että jokohan on vihdoinkin aika minun ottaa tämän yrityksen johto käsiini. Olenhan minä Valtterin ainoa poika ja perheyriksen ainoa perijä isän jälkeen ja nykyään kymmenellä prosentilla yhtiön osakaskin

- Sehän tuntuu luonnolliselta ratkaisulta. Miten olet ajatellut muun henkilökunnan kansa. Tuleeko toimintaan muutoksia Vaarala kysyy varovasti?

- Tässä vaiheessa ei vielä tehdä mitään erityisiä muutoksia henkilökunnan suhteen, jatkatte toistaiseksi kuten ennenkin.

- Onko muita kokoukselle esitettäviä asioita.....

Jos ei ole, niin kokous on päättynyt.... Vaarala kopauttaa nuijalla pöydäkanteen.

- Minä otan isän työhuoneen käyttööni välittömästi, Sari Latvala, tulee näyttämään isän toimistoa.

Uusi aika rakennusliike Merilä Oy:ssä on alkanut.

Pöytäkirja Merilä - Rakennus Oy:n hallituksen kokouksesta 15.6.2006

1 §

Jyrki Merilä valittiin hallituksen uudeksi puheenjohtajaksi

2 §

Yrityksen toimitusjohtajan tehtäviä tästä päivästä alkaen hoitaa
Jyrki Merilä.

3 §

Henkilökunta hoitaa tehtäviään toistaiseksi entiseen tapaan.

4 §

Toimitusjohtajan muutoksesta tehdään ilmoitus kaupparekisteriin

5 §

Muita asioita ei ollut ... Kokous päätettiin.

Vakuudeksi

Antero Vaarala puh. johtaja Sari Latvala sihteeri

- Lähdetäänpä heti Latvala katsomaan sitä isän huonetta, minä luulen että siellä pitää tehdä muutoksia kun minä siirryn sinne.

- Aivan niin, tietysti... mennään katsomaan.

- Siitpä on kauan kun olen täällä ukon toimistossa käynyt, eikä mikään ole kahteenkymmeneen vuoteen muuttunut. Samat pölyiset huonekalut, ikäkulu tammipöytä tasan samalla paikalla kuin ennenkin. Nyt täällä kyllä muutetaan paikkoja uuteen uskoon. Katsokaapa sihteeri Latvala puhelinluettelosta jonkun muuttofirman puhelinnumero - Tai mitä hittoa se tarvitsee olla muuttoliike, soitetaan jollekin romuliikkeelle.

- Tässä on jonkun romuliikkeen numero on, olkaa hyvä herra Merilä.

- Hyvä, minäpä tilaan hakemaan tämän koko paskan huomenna pois.

- Ei kai sentään tuota tammipöytää?

- Hittoako minä silläkään teen kun kaikki muutkin kalusteet menee vaihtoon.

- Saanko minä ottaa sen pöydän? Valtteri tykkäsi siitä niin kovasti, istui ja suunnitella siinä päivän töitään.

- Minun puolestani saatte viedä, jos löytyy muutakin mitä haluatte niin viekää vaan, mutta huomisiltana pitää tämä huone olla tyhjä. Martelan miehet saavat tulla mittaamaan ja suunnittelemaan uuden toimiston.

- Jaa... no minä yritän saada jonkun hakemaan tuon kirjoituspöydän ennen romuliikettä.

- Kutsukaapa Latvala kirjanpitäjäkin tänne.

- Minä haen, hetki vain.

- Päivää! Viisissäkymmenissä oleva laiha, romuluinen mies astuu ovesta ja tervehtii uutta johtajaa.

- Päivää! Minä olen nyt Merilä - Rakennus Oy:n uusi toimitusjohtaja... Jyrki Merilä. Minulla olisi teiltä vähän kysyttävää yhtiön taloudesta ja kokonaistilanteesta yleensäkin. Saisinko minä ensimmäiseksi nähdä viimevuoden tilinpäätöksen.

- Tietysti, teidän hoidatte yhtiötä tietenkin kun isänne on sairaana. Minä haen tilinpäätökset, ne on minulla omassa huoneessani kassakaapissa.

Riikonen tuo kainalossaan kaksi mappia, joita Jyrki Merilä alkaa tutkia.

- Onko meillä näin iso liikevaihto, en olisi uskonut - ja mitä helvettiä! Pankkitilillä seisoo yli kaksimiljoonaa mitättömällä korolla, ihan älytöntä.

- Valtteri luotti enemmän pankkitalletuksiin kuin osakesijoituksiin, kirjanpitäjä sanoo.

- Niin näköjään, mutta nyt tämäkin tulee muuttumaan, irtisanokaa Riikonen nämä talletukset ja ilmoittakaa pankkiin että rahat sijoitetaan osakkeisiin.

- Pitääkö mainita mitä osakkeita aiotte ostaa?

- Ei tarvitse, minä mietin itse mitä kannattaa tällaisessa noususuhdanteessa ostaa.

- Oliko vielä muuta?

- Oli tuokaa minulle vielä lista kaikista työntekijöistä, täytyy ehkä harvita muutoksia silläkin sektorilla.

Jyrki Merilä katselee tulevan toimistonsa seinällä olevaa isänsä muotokuvaa... Se on maalattu silloin kun se täytti viisikymmentä. Ukko oli

silloin hyvässä kunnossa ja olisi vieläkin ilman sitä infarktia. No kaikella on aikansa ja tarkoituksensa. Nyt on minun vuoroni ottaa yhtiön isännöyys käsiini. Kyllä tuo ukon muotokuva saa jäädä seinälle jos Latvala ei sitä halua, nuo kaikki muut ansiomerkit voi heittää pois - Piruako ne täällä enää tekee... Pitää tilata Martelalta toimistoon uusi keittiökin ja neuvotteluhuoneeseen kalustus. Tästä tehdään nyt kerralla sen näköinen toimisto että kaikki asiakkaat huomaa. Täytyy selata illalla tuota työntekijöiden listaa, minusta tuntuu että porukka on jo liian ukkoutunutta, uutta verta pitää saada porukkaan. Uuden sihteerin minä tarvitsen, Latvala on liian vanha ja kuluneen näköinen akka ja se on piintynyt isän opettamille työtavoille.

Sehän pääsee varmaan jo varhaiseläkkeelle. Vaikka mitäpä se minulle kuuluu. Jyrki istuu isänsä työtuoliin katselemaan ikkunasta, kevät on jo pitkällä.

Merilä – Rakennus Oy:n uusi toimitusjohtaja on tyytyväinen teke-miinsä päätöksiin.

Yksityissairaala jossa Merilää hoidetaan

- Kuka on taas kiusannut Valtteria? Jussi vai Ville.... Valtteri sano kuka sinua on lyönyt, naama on veressä

- Jussi se löi.

- Minkä takia sinä Jussi kiusaat Villen kanssa jatkuvasti Valtteria, hyi hävetkää isot pojat aina pienemmän kimpussa. saatte molemmat kahdentunnin jälki-istunnon tänään. Menepä Valtteri pesemään veri pois nenän alta ja sitten tulet luokkaan omalle paikalle.

Jos tämä Valtterin kiusaaminen jatkuu niin minä teen teistä kummas-takin muistutuksen vanhemmillenne, ja välitunnilla leikitään sovussa eikä tapella. Tuliko selväksi?

- Joo, kyllä tuli opettaja.

- Mokoma nappula meni kielimään opettajalle, enskerralla saat kun-nolla turpiis... mokoma räpäle.

- Enhän minä oo tehny mittään, pakko oli sannoo kun opettaja kysy.
 - Ja vitunko pakko... paskiainen sinä oot.
 - Ala vaan painua siitä open helmoihin.. räpäle.
 - Elä töni Jussi... nyyh,, nyyh....
 - Ja vielä parkumaan, ala vetää nyt.
- Kuinka se Merilä täällä jakselee?
- Ei taida olla nyt tajuissaan.... aamulla nousi istumaan ja kysyi minulta että laitanko sinä opettaja Jussille kotimuistutuksen.
 - Hmm,,,,, Merilä elää alitajunnassaan näköjään lapsuusaikaa. On se kuitenkin vähän parempaan päin. Voi olla että hänen muistinsa osittain palautuisikin. Laitetaan Merilän aivokuvat vielä neurologille katsottavaksi.
 - Kyllä tohtori.
 - Se on kummallista että tajuntaan palautuu näissä aivovaurioissa usein ensimmäisinä lapsuusajan tapahtumat... jos parantuminen edistyy niin potilas alkaa muistaa myöhempiäkin tapahtumia.
- Onko täällä käynyt sukulaiset Merilää katsomassa?
- Poika kävi kerran, ei kai hänellä taida muita sukulaisia ollakaan, niin minä näistä pareista ymmärsin. Merilä on kai melko ison rakennusyrityksen toimitusjohtaja ja omistaja.
 - Niin, kiireinen elämän rytmi ja stressi on usein syynä näihin aivojuttuihin - ja tietysti monelle viinakin.
 - Merilällä ei varmaan ole viinan syytä, koska veriarvot on niin hyvät.
 - Tuskinpa hänellä oli... annetaan Merilän nukkua.

Merilän unimaailma jatkuu

- Taas sinä myöhästyt koulusta, jo pittää olla kumma ettet sinä seleviä yhtenäkkää uamuna Kallen kanssa sammaan matkaan.
- Kyllä minä kohta lähen, kun saan nämä kengännauhat kiinni.

- Sinä oot semmonen kyhnyttäjä, oisitpa niin kun Kalle....yhtä reipas-poika.

- Ei tuosta Valtterista miestä tule, räpäle se on.... Kallesta se mies tulloo.

- Elä nyt Eino höpötä, kyllä Valtteristakin mies vielä tulloo. Alahan nyt Valtteri joutua jo sinne kouluun.

- Kyllä minua harmittaa kun toisesta pojasta tulloo tuommonen nyhjäke. Kallesta tulloo semmonen mies kun minustakkii.... Siitä ei tule nyhjäkettä, se antaa turpiin jos sitä yrittää joku kiusata.

- Elähän nyt Eino, kyllä Valtterikin siitä ryhistäytyy kuhan kasvaa. Alahan joutua Valtteri.

- Kyllä sen näkköö pienestäpittäin kenestä se on mies tullakseen.

Jyrkillä on ollut tapana käydä pelaamassa Golfia kerranviikossa, siellä hän tapaa koulukaverinsa Kimmo Kujanpään.

- Kimmo terve ! Sinäkin käyt pelaamassa.

- Terve, terve! Kävin just tekemässä yhen kierroksen.

- Hyvä kun tavattiin, minulla on vähän sulle asiaakin, mennäänkö kahville?

- Mikäs siinä, ei tuo pelaaminenkaan tänään tunnu sujuvan, yks lyönti meni niin pahaan karheikkoon ettei pallokaan löytynyt, he, he.

- Mennään sinne kahville.

- No mitäs sinulle nyt kuuluu?

- Kaikenlaista, ukolle sattui tapaturmaa ja sai aivoinfarktin, eikä se siitä taida enää selvitä, siitä minun piti puhuakin.

- Nythän sinä sitten pääset firman johtoon ukon paikalle.

- Joo, minut valittiin jo uudeksi toimitusjohtajaksi, mutta minä en ole oikein perillä millä valtuuksilla minä saan toimia. Ukko omistaa 90 % yhtiöstä ja minä vain 10% ... se on sitä äitivainajalta perittyä osuutta.

- Hanki hoitavalta lääkäriltä semmoinen todistus ettei isäsi enää pysty huolehtimaan itsestään eikä yhtiöstään ja sinä olet ainoana perillisenä vastuussa hänestä ja myös yhtiöstä.

- Semmoista minäkin vähän ajattelin, halusin vaan kuulla sinunkin mielipiteen, sinähän olet juristi niin kuin minäkin.

- Nyt sinä pääset yhtiön piikkiin vähän tuulettamaankin, he.. he... vai mitä.

- Eiköhän sitä vielä vähän tuuleteta, kunhan saan nämä yhtiön asiat ensin uuteen järjestykseen. Mitä siihen sanoisit jos minä pyytäisin sinua hakemaan apulaisjohtajan paikkaa?

- Aika mielenkiintoinen ajatus, no katsotaan miten sinulla lähtee menemään. Oli mukava tavata, soitellaan... moi!

- Moi!

Toimistolla alkaa tapahtua muutoksia välittömästi, Jyrki tulla höyryää sisään ja kysyy sihteeriltä.

- Joko ne Martelan miehet on tulleet?

- Jo, ne mittasivat huoneiden pohjakuvia ja kalusteiden paikkoja, nyt ne istuu kahvilla. Minä vein pois sen kirjoituspyödnä ja yhden kaapin niin kun sovittiin, sihteerä kertoo.

- Hyvä kun veitte, ottakaa jos haluatte ne isän ansio merkitkin ja jos haluatte niin saatte sen muotokuvakin. Sanokaa kirjanpitäjälle että minulla on asiaa, kun minä pääsen niistä Martelan hepuista eroon.

- Kyllä sanon.

Jyrki harppoo taukotilaan tapaamaan Martelan miehiä.

- Päivää johtaja! Me tässä on jo saatu mitatuksi nämä huoneet ja ennätettiin ryypätä kahvitkin odotellessa.

- Päivää! minulla oli kiireinen aamupäivä. No ruvetaanpa katsomaan niitä kuvastoja.

- Okei, millaista puulaatua te olitte ajatelleet?

- Kyllä minulle ensiksi tuli tammi mieleen, mutta se taitaa olla vähän vanhanaikainen valinta, Jyrki arvelee.

- Jos olemme oikein ymmärtäneet niin te haluatte tästä näyttävän ja persoonallisentoimiston, eikö niin?

- Kyllä, niin on tarkoitus.

- Sen vuoksi ehdotamme jotain afrikkalaista jalopuuta, ehkä teille pähkinäpuukin kävisi? Me saisimme teille huomiseen iltapäivään mennessä väännettyä tarjouksen, vaikkapa useammastakin puulaadusta. Muutenhan meillä on jo teidän tekemänne lista irtokalusteista.

- Hyvä juttu, faksatkaa kuvat ja tarjous sihteeri Latvalalle heti kun saatte valmiiksi. Minulla kun on toistaiseksi käytössä vain kannettavatietokone.

- Selvä juttu. näkemiin kiitos!

- Näkemiin! Jyrki Merilä menee kiireisennäköisenä kirjanpitäjän luokse.

Sillä on heti isännän elkeet, Sari Latvala ajattelee katsoessaan nuoren Merilän perään.

- Tutkitaanpa tämän yhtiön tilannetta tarkemmin, jospa te Riikonen annatte henkilökunnasta ihan ensimmäiseksi luettelon.

- Tästähän se käy ilmi. Toimihenkilöitä - apulaisjohtaja Vaarala joka hoitaa hallintoa, tarviketilauksia ym.. kaksi työpäällikköä, kolme rakennusmestaria, toimitusjohtajan sihteeri ja sitten minä kirjanpitäjä. Rakennusmiehiä ja muuta henkilökuntaa noin seitsemänkymmentä.

- Aika iso henkilökunta, eiköhän ole aika ruveta ulkoistamaan näitä tehtäviä. Ei nykypäivänä millään yhtiöllä ole varaa pitää näin suurta omaa henkilökuntaa.

- Vaarala tykkäsi että oma henkilökunta hoitaa tunnollisemmin tehtävänsä.

- Se ei varmaan pidä paikkaansa nykypäivänä, ostetut palvelut tulevat halvemmiksi ja tekijän voi vaihtaa toiseen jos työ ei suju. Kun minä katson tätä työntekijä listaa, niin keski-ikä näyttää olevan reilusti päälle neljäkymmenen, joukossa on paljon yli-ikäisiä joiden työpanos ei voi olla enää hyvä.

- Aiotteko te ruveta saneeraamaan henkilökuntaa nuoremmaksi ja antaa lopputilejää. Tätä ei Valtteri hyväksyisi.. Ei herran tähden!

- Kuulkaapa Riikonen, nyt minä johdan tätä yritystä ja talon tavat muuttuu. Isä ei enää koskaan palaa tämän yrityksen johtoon, hän on lopullisesti pois pelistä. Katsotaanpa yrityksen tilauskantaa seuraavaksi.

- Meillä on meneillään neljä isompaa työmaata kolme kerrostaloa ja yksi rivitaloyhtiö. Rakentamattomia tontteja on viisi, niistä on rakennuslupahakemus vireillä.

- Ymmärränkö minä oikein että nämä on velattomia tontteja?

- Kyllä, Valtteri ei halunnut ottaa pankkivelkaa, eikä tarvinnutkaan kun yhtiöllä meni hyvin.

- Niitä pankkitalletuksiakin oli parimiljoonaa, eikö niin?

- Kyllä, myös saatavia asiakkailta, joista on olemassa pankin vakuus.

- Vai niin, mikäs tämä vireillä oleva hanke on? Iso maa-alue jota yhtiö on ollut aikeissa ostaa.

- Sen Valtteri päätti jättää ostamatta, piti sitä liiansuurena ja riskialttiina hankkeena. Hän sanoi että jos ajat huononee niin loma-asumusten rakentaminen tyssää ensimmäisenä.

- Onkohan se vielä myynnissä?

- On, mutta Valtteri ilmoitti perääntyvänsä kaupasta.

- Minä otan tämän uudelleen käsittelyyn, tämä kohde olisi yhtiölle ehkä oikea kultamuna. Isä oli niin vanhanaikainen ettei ymmärtänyt miten oikein isoja rahoja tehdään.

- Oliko teillä muuta kysyttävää?

- Ei tällä kertaa, minun pitää lähteä.

Kun Jyrki Merilä lähtee niin henkilökunta jää pohtimaan uuden isännän käytöstä ja yhtiön tulevaisuutta.

- Saapa nähä mitä tästä tulee, uusi johtaja näyttää muuttavan kaiken kerralla.

- Niin taitaa tehdä, Riikonen kertoi että se suunnittelee ulkoisen työvoiman hankintaa ja sehän tietää kenkää entisille työntekijöille, Vaarala sanoo.

- Ehkäpä täällä vielä keritään istua uusilla toimistotuoleilla ennen kun tulee kenkää meillekin, työpäällikkö Rintala hymähtää....

- Mitenkähän se Valtteri siellä sairaalassa? Etkös sinä Sari käynyt siellä eilen?

- Kävin, ei se ole tajuissaan, tuskin enää tuleekaan.

- Eikö se ole kauheata jos elää aivokuolleenä vuosikausia, Vaarala sanoo.

- On se hirveätä, Valtteri on vasta kuusikymppinen ja muuten terve, voi elää vihanneksena pitkäänkin, Rintala arvelee.

- Eipä tuo näytä Jyrkiä haittaavan miten isä jaksaa. Sanokaa minun sanoneen että se poika hävittää tämän yhtiön - kirjanpitäjällä on oma epäilyksensä.

- Jospa se rauhoittuu kun pääsee alkuinnostuksestaan ja tajuaa millaisen yrityksen isä hänelle jätti.

- Kunpa tajuaisi, Vaarala sanoo.

- Surullista että Jyrkin ja Valtterin välit on aina olleet huonot, Latvala pahoittelee.

- Jyrkin ei tarvinnut koskaan tehdä mitään kunnon työtä, isältä sai rahaa...tosin niukasti. Siinä se Valtteri teki ehkä väärin, että liian tiukasti yritti kasvattaa omanäköisekseen... Vaarala arvelee.

- Kai se meni väärille raiteille isän ja pojan välit lopullisesti silloin kun Marja kuoli.

- No toivotaan että Jyrki oppii isännäksi – eiköhän mennä taas töihin.

Vaarala nousee ensimmäisenä kahvipöydästä.... Merilän toimistossa ei ole koskaan ollut näin masentavaa kahvihetkeä. Miten tässä yhtiön käy, kysymys johon ei haluta eikä osata vastata.

Jyrki astuu pankin ovesta sisään ja kävelee määrätietoisin askelin neuvontaan.

- Jyrki Merilä päivää! Tilasin ajan pankinjohtaja Rystölältä kello neljätöistä.

- Aivan, hän ilmoitti siitä, Rystölän huone on tuolla vasemmalla, menkää vaan sisälle.

Pankin sijoitusjohtaja, noin kolmekymppinen mustaan pukuun tyylikkäästi puettu diplomiekonomi ottaa uuden asiakkaana vastaan huolitellun kohteliaasti.

- Päivää, käykää peremmälle herra Merilä ... istumaan olkaa hyvä.

- Kiitos! Minä olen nyt Merilä Rakennus Oy:n uusi toimitusjohtaja ja tulinkin keskustelemaan yrityksen sijoituksista ja yhtiön tulevaisuudesta yleensäkin.

- Hyvä että tulitte, tunnen yhtiönne asiat jo melko hyvin. Tapasin isänekkin muutaman kerran, vaikka hän kyllä asioi etupäässä pankinjohtaja Tuunaisen kanssa... olivat ikäkavereita.

Tuunainen jäi varhaiseläkkeelle hiljattain terveydellisistä syistä - näin se ainakin virallisesti kerrottiin. No niin minä olen nyt saanut Tuunaisen paikan ja perinyt myös hänen asiakkaansa.

- Minä olen jo kartoittanut yhtiön tilannetta, mutta monet asiat on minulle vielä epäselviä, minusta kun tuli kovin yllättäen uusi johtaja isän äkillisen sairastumisen vuoksi. Tässä on mielestäni paljon selvittäviä asioita myös pankin kanssa, Jyrki kertoo.

- Aivan niin...onko isälläne vakavakin sairaus?

- On, hän ei tule enää palaamaan työelämään. Vakava aivoinfarkti josta ei parannu, tässä on hänen lääkäriltään saatu todistus. Ajattelin näyttää sen täällä pankissakin että tiedätte miksi minä hoidan yhtiön asioita tästä eteenpäin. Tässä olkaa hyvä.

- Hmm.. eipä näytä isänne tulevaisuus hyvälle, mutta elämän pitää jatkua ja yritysten toimia.

Rystölä soittaa sisäpuhelimella ...

- Tuokaapa neiti Vartiainen meille kahvia ja peruuttakaa kaikki muut tapaamiset tälle päivälle.

No niin, eiköhän me jätetä turhat muodollisuudet. Minä olen Ari!

- Jyrki ... näin se on nykyaikaisempaa, teitittely kuuluu menneisyyteen.

- Otatko sokeria Jyrki?

- Ei kiitos, yritän pitää kilot kurissa, tulee oluesta ja viinasta kaloreita muutenkin.

- Niinhän se tuppaa käymään... Mutta mennäänpä siihen sinun yhtiösi tilanteeseen, sinä varmaan muutat yrityksen kuvaa nykyaikaisemmaksi?

- Niin on tarkoitus, yhtiön tilillä makaa miljoonia mitättömällä korolla, velkaa ei ole lainkaan. Eikö se ole sinustakin aika kummaa yhtiön hoitamista nykypäivänä.

- On, on tosiaan, tällä hetkellä pankeilla on rahaa tarjolla vaikka kuinka paljon hyviin sijoituksiin. Tarkoitin että myös meidän pankkimme on valmis yhteistyöhön sinun yrityksesi kanssa.

- Minä olen tässä ajatellut että ostamme yhden ison rantakiinteistön itäsuomesta ja aloitamme lomarakentamisen. Isä ei sitä uskaltanut ostaa peläten että noususuhdanne kääntyy laskuun lähivuosina. Minä olen kumminkin päättänyt sen ostaa ja rakentaa.

- Kuulostaa tosi järkevältä, me rahoitamme tietysti sen kohteen - mitä näille talletustileillä oleville rahoille tehdään?

- Minä ajattelin että ne sijoitetaan UPM:n tai jonkun muun metsäyri-tyksen osakkeisiin ja osakkeet jää pankille vakuudeksi lainalle joka tarvitaan vapaa-ajan rakennusprojektiin.

- Paljonko olet laskenut sen projektin maksavan?

- Ehkä kymmenenmiljoonaa, en tiedä tarkemmin kun ei ole vielä suunnitelmia. Se maa-alue maksaa puolitoistamiljoonaa. Kolmekymmentä hehtaaria ja Höytiäisen rantaviivaa kaksi kilometriä, kuutostielle vain muutama kilometri..

- Sehän on älyttömän halpa, tee siitä pian kaupat. Mennään illalla ravintolaan jatkamaan keskustelua, jos sinulle vain sopii. Sen kymppimiljoonan voin luvata ihan tällä istumalla. Huomenna on pankin johtokunnan kokouskin sopivasti....Tavataan illallisella.

- Äiti minä en mee kouluun kun pojat aina kiusaa.

- Kyllä sinun pittää kouluun mennä, pyyvä opettajalta että suat olla välitunnit luokassa.

- Enkä mee kouluun.

- Mitä se Valtteri taas oikuttelloo kouluun mänön kanssa. Alapas selvitä, vai pittääkö ottaa keppi avuks.

- Elä nyt Eino komenna, kyllä se Valtteri mennee kouluun, etkös me-
nekin?

- Joo, minä meen.

- Anna niille kiusoojille turpiin, niin se tein minäkii kun minua kou-
lussa kiusattiin. Vaan ei sinusta taija tulla semmosta miestä aikuisena-
kaan että pystysit antamaan kiusoojille turpiin. Kallee ei kukkaa kiusoo,
siitä tulloo oikee mies.

...

- Opettaja, opettaja... Valtteri löi pesäpallomailalla Jussia päähän.
- Valtteriko löi Jussia, voi hyvänen aika. Missä se Jussi nyt on, sattuko siihen pahasti?

- Sattu siihen, sen päästä tulloo verta.. opettaja tule kahtomaan sen Jussin piätä.

- Eihän tuossa Jussin päässä ole kun pieni kuhmu... missäs se Valtteri on tiijätkö sinä Liisa?

- Se meni halkoliiteriin piiloon.

- Läheppäs Liisa näyttämään missä se Valtteri on piilossa.

- Valtteri tule pois sieltä halkopinon takaa, selvitetään miksi sinä löit Jussia?

- Kun se sano että minusta tulloo isona tuppimulkku.

- Ei niin rumasti saa sanoa, mutta et sinä olisi Valtteri saanut lyödä Jussia. Te jäätte molemmat tänä iltana jälki - istuntoon. Ja pyydätte anteeksi toisiltanne. Lopun välitunnin olette sitten siivosti ettekä tappele.

- Joko se ope meni?

- Jo.

- Tuppimulkku ...tuppimulkku...Valtterista tulee tuppimulkku, hä, hää.

- Nyt se rupes itkee tillittämään, paskiainen.

...

Nouskaapa Merilä aamiaiselle.

- Äiti, en minä halua aina kaurapuuroo.

- Ei tämä olekaan kun neljänviljanpuuroa.

- Ei semmosta oo olemassakaa.

- Syökäähän nyt, hyvää tämä on.

- Äiti, onko se isä vihainen kun minä eilen löin Jussia mailalla päähän?

- Ei se ole vihainen...nyt sitten maitoa päälle, kas sillä tavalla. Minä tuon kohta kahvia, laitetaanko siihen sokeria.

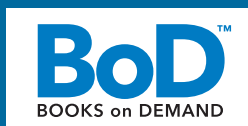
- Laitetaan, monta palaa ja maitoa kans.

Merilä jää juomaan kahviaan ja sairaanhoitaja Leena Hämäläinen painaa oven kiinni ja tapaa toisen hoitajan, joka kysyy Merilän vointia.

Kovalla työllään menestyneen rakennusliikkeen luonut vanha yrittäjä kaatuu saunapolulla, loukkaantuu ja menettää muistinsa - lääkärit eivät usko paranemiseen. Isän sairastuttua hänen ainut yltiöpäinen poikansa ottaa yhtiön haltuunsa ja kestää kaksi vuotta kun koko yritys on tuhottu. Monien naisseikkailujen päätteeksi mustasukkainen aviomies ampuu hänet ja vaimonsa poraammeeseen. Vanha isä saa muistinsa - seisoo entisen sihteerinsä kanssa pojan haudalla - onko kaikki mennyt?

ISBN: 978-952-498-663-2

www.bod.fi